

Boerderij De Romein

Wie vanaf de Oostermeerweg Linden binnenkomt, zal de eerste blik richten op de karakteristieke boerderij van Jos en Heleen Bakker aan de Kerkstraat 52.

Dankzij de goede zorgen van Jos en Heleen voor hun woning, de prachtige tuin met de voorjaars- en zomerbloemen en het boerenerf met het ooievaarsnest en de schapen, vormt de aanblik een visitekaartje voor Linden.

Al in 1970 omschreef Herman Martens de boerderij als schilderachtig.

‘Het is inderdaad een schilderachtige boerderij.

In de zomermaanden gaat ze ten dele schuil achter de twee reuze lindebomen, die het woongedeelte van de massale behuizing dan overschaduwden.’

Bij opgravingen omstreeks 1920 rond deze behuizing werden enige urnen en scherven van Romeinse oorsprong opgegraven. Bij de afgraving van de hof kwam er een broekstenen fundering en mergelstenen tevoorschijn die verwijzen naar de Romeinse tijd. Deze vondsten brachten het toenmalig hoofd der school, de heer Hendrik van Lindert, die zeer veel belangstelling toonde voor deze vondsten, ertoe de boerderij de naam De Romein te geven.

De naam leeft ook voort in het gildeterrein: Het Romeinse Hof.

Wat betreft de ouderdom is het vermoeden dat deze boerderij dateert van vóór 1700.

In ieder geval is bekend dat de boerderij in 1730 werd bewoond, door Abel Peters en diens vrouw Jenneke Thijssen. De boerderij is nadien in handen van dezelfde familie gebleven in de vrouwelijke lijn.

Rond 1800 werd de boerderij bewoond door Ruth Kuijpers, later burgemeester van Linden.

Van Kuijpers is bekend dat hij de pastoor Petrus de la Roche dwong om de kerk van Linden, die na 1800 was vrijgegeven - na vanaf 1648 gesloten te zijn geweest - en in bouwvallige staat verkeerde, weer in gebruik te nemen en aan het herstel van de kerk te beginnen. De pastoor weigerde dit pertinent.

De onenigheid tussen de pastoor en de burgemeester en met de rest van de bewoners van Linden liep zo hoog op, dat de pastoor overplaatsing vroeg en verkreeg en vertrok naar Escharen. Van pastoor De la Roche zou de uitspraak zijn: “Om één stijfkop ben ik uit Linden gegaan, doch ik kreeg er in Escharen zeven voor in de plaats”.

Gedurende de 19de eeuw werd de boerderij bewoond door de familie Lange. Ongehuwde nazaten van deze familie schonken glas-in-loodramen aan de kerk. De namen van de schenkers zijn te lezen in de ramen. Eind 19de eeuw trouwde de familie Bardoel in.

In 1938 trouwde Herman Bardoel met Betsie Taks; het echtpaar kreeg 13 kinderen. Herman Bardoel was een gerespecteerd lid en kapitein van het Lindense gilde. Hij overleed in 1962, zijn weduwe bleef achter met een grote schare kinderen. In 1969 verhuisde het gezin naar Cuijk.

De boerderij kwam daarna leeg te staan en werd in 1970 gekocht door de firma Smals. Medewerker Gerrit Steenbruggen met zijn vrouw Iet en dochter Mientje waren vanaf 1 mei 1971 de bewoners van de boerderij. Er werd een appartement ingebouwd, waar Hans en Monique Smals zijn gaan wonen en in 1984 hun zoon Boudewijn werd geboren.

Toen het gezin Smals vertrok, kwam het echtpaar Steenbruggen in het appartement te wonen.

In 1999 verhuisde het echtpaar Steenbruggen naar een ouderenwoning aan De Hostert.

Jos en Heleen Bakker, destijds werkzaam bij Smals, zijn sinds 1999 samen met hun kinderen Marleen en Michiel de bewoners en kochten de boerderij.

(Uit: “Linden Groot en Klein” door Angeline van der Donk en Anton Donkers)